

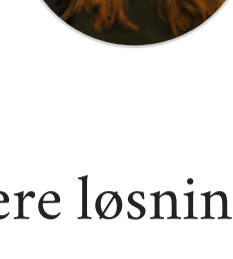

Afrika har selv løsningen på migrasjonsproblemet

Irish Naval personnel from the LÉ Eithne (P31) rescuing migrants as part of Operation Triton. BILDE: IRISH DEFENCE FORCES

I fjor druknet 2275 i Middelhavet og mange ventes å lide samme skjebne i år. Flere sier at Europa ignorerer drukningene og må ta ansvar, men er løsningen åpne grenser?

Sophie Louise Matlary

Publisert: 31.07.2019 - 12:57
Oppdatert: 31.07.2019 - 18:15

Det finnes selvsagt flere løsninger på migrasjonskrisen enn at Schengen åpner eller lukker grensen. Men i Europa har få, om ingen, snakket om andre muligheter. Sannheten er at migrasjon til Europa fra Afrika vil ta slutt idet landene på den andre siden av Middelhavet selv stopper den, ved å faktisk åpne egne grenser fullstendig.

Noen argumentere for migrasjonen til Europa ved å påpeke at mennesker har migrert i tusenvis av år. Det har de selvsagt rett i, men de aller færreste fikk etablere seg der de ville. De migrantene som kommer i dag er stort sett fra totalitære, ustabile og fattige land i Sub-Sahara. Flere har sittet lengre perioder i inhumane interneringsleire i Libya, ofte betalt for av EU-land, og de har betalt smuglere mye mer enn hva en vanlig flybillett til Norge koster.

Migrantene utnyttet av menneskesmuglere i alle ledd. Det starter med lovnader om et paradys som ikke finnes og fortsetter med krav om ytterligere betalinger oppover i Afrika til Libya, der deres familier igjen presses for mer penger for å frakte dem over havet.

Mange ender opp i grusomme leire hvor slavehandel og tortur er vanlig. Hvis de så settes ut på havet i en plastbåt, er smuglernes kalkulasjon at NGOer på båt vil plukke dem opp, ettersom de straks er i havnsød. Er de utenfor libysk territorialgrense tas de over til Italia eller til et annet sted i Europa. Kommer de dit, er det retur til Afrika når de får nei på asylsøknaden. Da venter en tilværelse uten papirer i et svart arbeidsmarked.

Alle er enige i at denne grusomme trafikken må stoppes; den setter mennesker i akutt livsfare og gir enormt profitt til smuglere. Migrasjon er blitt en megatrend, drevet av kunnskap om bedre land via internett og av et sofistikert smuglermarked. Derfor er den eneste løsningen på krisen er at afrikanske land blir bedre land å bo i, politisk og økonomisk.

Den afrikanske renessanse

Det vi kaller en europeisk migrasjonskriser er like gjerne en afrikansk migrasjonskriser. Selve 'krisen' skjer i Afrika, ikke i Europa. Krigen og konflikten er der, ikke her. Men likevel snakker vi om 'vår migrasjonskriser' og vårt problem. Fokuset burde heller flyttes til Afrika, fordi det er der de store endringene skjer:

Den Afrikanske Union (AU) er i ferd med å finne løsningen. Det er snakk om en afrikansk «renessanse». Målet for 2019 er å innføre felles pass for alle afrikanske land. Det snakkes om en 'Afrikansk union' som er like integrert som den Europeiske union. 55 stater skal være del av unionen.

Med et felles pass vil det bli mulig å legge til rette for frie bevegelse av mennesker, samt stimulere økonomisk vekst og fremme handel på kontinentet. Handelsintegrasjon har lenge vært et mål, men kontinentets markeder har vært fragmenterte på grunn av høye handelstakster. Rwandas utenriksminister Louise Mushikiwabo sier at et felles pass vil være 'en av løsningene for å oppheve barrierene som stopper intra-afrikansk handel'. På en slik måte vil Afrika kunne bli en av verdens største handelsunioner, om ikke den største, i tillegg til å også få en felles monetær enhet.

De positive konsekvensene av slik økonomisk ekspansjon er at fattigdom vil kunne forsvinne, og at økonomisk vekst finner sted i alle deler av kontinentet. Dette er noe som er helt ekstraordinært, ifølge Mushikiwabo, og det vil ta tid før vi ser positive konsekvenser av en slik sammenslåing av økonomier og mennesker.

På langt sikt, vil det si at migrasjonen til Europa som konsekvens av denne union, vil stoppe. Ideale Europa vil ikke lengere ha like store attraksjonskraft. Eksempler på positive konsekvenser av en åpning av grensene i Afrika er migrasjon fra land til land. Burundiske flyktninger fikk lov til å etablere seg i Rwanda da landet deres var i farlig konflikt – istedenfor at de samme menneskene forsøkte seg på reisen over Middelhavet.

EU og Afrika

Men skal vi komme frem til en løsning på migrasjonskrisen for EU og Afrika må en viktig ting endres. Retorikken EU har overfor afrikanske land er utdatert. Det at EU byråkrater holder møter med FN om migrasjonskrisen uten å ha afrikanske ledere tilstede ved møtene, er et stort problem i seg selv. En slik holdning gjør at den Afrikanske Union (AU), den viktigste aktøren i Afrika, ikke er med på å finne en egen løsning.

Tallene viser at EU sin andel av flyktninger er minimal i forhold til hvor mange som finnes i Afrika. Sabelo Mokazi, sjef for migrasjon og arbeid i AU, sier at 80% av afrikanske flyktninger beveger seg innenfor det afrikanske kontinent, og en svært liten andel reiser til Europa.

Neste del av problemet er at EU har skapt bilaterale avtaler med land i Afrika, slik som – Libya-Italia (interneringssentre), Spania-Marokko (effektiv retur), Frankrike-Mali (migrasjonssamarbeid, sikkerhetssamarbeid, økonomisk samarbeid). Dette er blitt gjort ettersom de europeiske landene har felles historie med landene og på en enklere måte får innpass – spesielt så gjennom store innbetalinger til disse landene. Men slike bilaterale avtaler er kun plaster på såret, og migrasjonsproblemet internt i Afrika vil fortsette å vokse likevel.

Det den Afrikanske Union ønsker, er multilaterale samarbeid, hvor forslag på løsninger kan diskuteres ved møter som Global Compact on Migration-konferansen som fant sted i Sharm el Sheikh i februar. Slike toppmøter, ledet av FN, er den eneste arenaen hvor europeiske land og afrikanske land kan finne likestilte løsninger.

Selv om det i dag virker som om hele krisen og dens løsning har stagnert, finnes det likevel håp, idet en viktig mann i EU kommer med viktige poenger. Dimitris Avramopoulos, EU kommisjonær for migrasjon, statsborgerskap og innenrikspolitikk, sier at EUs forhold til tredjeland ikke handler om penger. De som tror at Europa kan kjøpe seg til returavtaler eller gode forhold til tredjeland, tar feil. EU må knytte partnerskap med mange av de ressurtsterke landene i Afrika og først og fremst med den Afrikanske Union og den Arabiske Liga. Nå er tiden inne for å bygge offisielle broer, det er der løsningen ligger, sier han til tidsskriftet Politico.

Slike partnerskap kan basere seg på sterke økonomiske og sosiale bånd, gjennom sikkerhetssamarbeid, handel, visum-lettelse for studenter, kulturelle utvekslinger og så videre.

Det å skulle se på migrasjonsproblemet fra vårt vestlige perspektiv, er ikke nyttig i lengden. Vi må tenke større, og langt utover våre egne grenser, men mest av alt må vi huske på at denne krisen aldri var en europeisk krise. Derfor kan den heller ikke løses fra Europa.

[Gi en gave, støtt oss månedlig eller bli abonnent.](#)

Sophie Louise Matlary

Sophie Louise Matlary (f. 1991) er norsk-ungarsk statsviter. Hun arbeider som attaché ved den norske ambassaden i Kairo.

FRA FORSIDEN

MEST LEST

Hvem drepte Anne-Elisabeth Hagen?

Mange har en teori. Få vil fremføre den offentlig.

Nils August Andresen 07. august 2019

Tre blågrønne grunner til å stemme MDG

Det finnes gode argumenter for at et samarbeid mellom borgerlige partier og MDG kan og bør ha livets rett, skriver kronikkforfatterne. Her presenterer de tre av dem.

Herman Ekke Lund 09. august 2019

Flere land kutter støtten til FNs hjelpeorganisasjon for palestinske flyktninger etter anklager om maktmisbruk og nepotisme.

Foreløpig opprettholder Norge likevel støtten til organisasjonen som nå er under etterforskning.

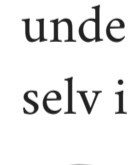

Aksel Fridstrøm 07. august 2019

KOMMENTAR

Da Lysbakken reddet klimaet

SV mener klima er vårt tids skjebnespørsmål, og at det skjer fint lite under dagens regjering. Men i de åtte årene SV satt i regjering maktet de selv ikke særlig...

Jan Arild Snoen 13. august 2019

POLITIKK

Drømmen om et borgerlig Senterparti

Mange steder i landet trives Senterpartiet best i borgerlig selskap.

Torbjørn Røe Isaksen 12. august 2019

NYHET

Senterpartiets 1. kandidat i Oslo: – Rødt og blått fungerer ikke for å plassere Senterpartiet

Torbjørn Røe Isaksens drømmer om et borgerlig Senterparti. Partiets 1. kandidat i Oslo, Bjørn Sandkjær, velger helst samarbeidspartnere ut fra sak og ikke ideologi...

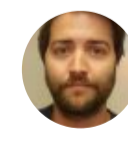

Ingebjørg Sofie Larsen 12. august 2019

NYHET

Frykter russisk påvirkning av 2020-valget

Senatets etterrettskomité frykter Russlands valghacking i 2016 var et ledd i å påvirke fremtidige valg. Samtidig krangler demokratene og republikanerne om hvilke tiltak som bør iverksettes.

Magnus Nordmo Eriksen 12. august 2019

PAPIR

1 - 2019

4 - 2018

3 - 2018

2 - 2018

1 - 2018

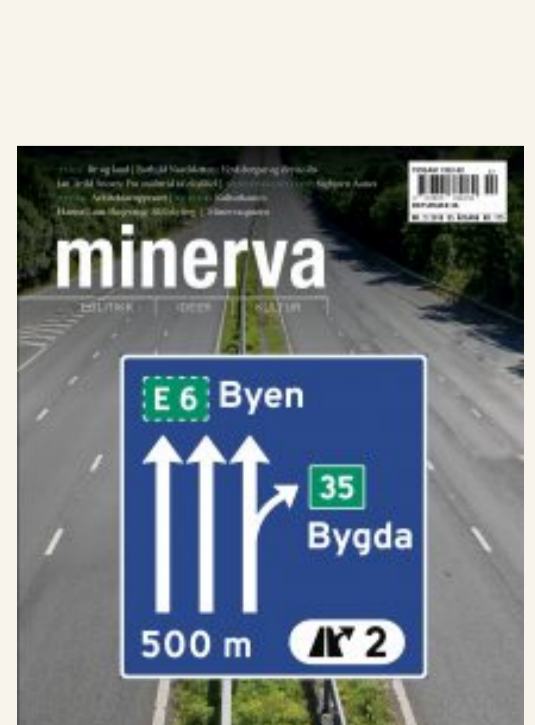
4 - 2017

Ny utgave ute!

By og land

[Kjøp utgaven](#) [Les artikkel](#)

minerva

Støtt Minerva

Abonner på Minerva

Personvern & cookies

Telefon: +47 479 10 622

E-post: post@minervanett.no

Adresse: Akersgaten 20, 0158 Oslo

Ansvarlig redaktør: [Nils August Andresen](#)

Nyhetsleder: [Aksel Fridstrøm](#)

Daglig leder: [Nils August Andresen](#)

Nyhetsbrev: Få artiklene til morgenkaffen

E-post...

Abonner

